

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ศิลปะการแสดงเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดสุพรรณบุรี กรณีศึกษาเพลงอีแซว โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาความเป็นมาลักษณะ ศิลปะการแสดงเพลงอีแซวของจังหวัดสุพรรณบุรี
- 2) เพื่อพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ศิลปะการแสดงเพลงอีแซว
- 3) เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปะการแสดงเพลงอีแซวของจังหวัดสุพรรณบุรี

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ความเป็นมา ลักษณะการแสดงเพลงอีแซวของจังหวัดสุพรรณบุรี ประวัติความเป็นมาคือ...เพลงอีแซวมีต้นแบบเดิมมาจาก “เพลงพวงมาลัย” แล้วค่อยๆ กลายมาเป็น “เพลงแคน” ใช้การปรบมือ ฉิ่งและแคนเป่าคลอไปกับการร้อง เพลงแคนยังไม่ได้ร้องโต้ตอบกันแต่จะรำยั่วกัน ส่วนใหญ่จะร้องเกี่ยวกับเรื่องราวของสถานที่สำคัญหรือนิทานพื้นบ้าน ถ้าต้องการให้สนุกสนาน ครึกครื้นก็จะมีกรรเชียงพวงมาลัย คั่นบ้าง เช่น “ตอนไว้ ตอนไว้ เอาไปบ้านเรา เอาไปหุงข้าวให้แม่เรากิน ถ้าหุงไม่สุกให้ยกลงดิน ถ้าหุงไม่ดีจะตีให้คืน” ซึ่งทำนองนี้ภายหลังได้นำมาร้องประกอบการรำกลองยาว...(ประวิทย์, 2535 อ้างถึงในจิระพันธ์, 2549) เมื่อประมาณ 70 ปีที่ผ่านมาหรือราวๆ ปี พ.ศ. 2475 คณะเพลงแคนซึ่งมีนายโพรย เสรีจกิจ นายกร่าย จันทรแดง และนายเกลียว ช้างเผือก ครูเพลงชุมชนได้เป็นต้นแบบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ ในวงการเพลงพื้นบ้านของจังหวัดสุพรรณบุรี นั่นคือ ได้นำพรรคพวกไปเล่นเพลงแคนในงานประจำปีของวัดป่าเลไลยก์ ในช่วงเดือน 5 ขึ้น 8 ค่ำ งานนั้นมีมหรสพหลายชนิด เช่น ลิเก ละคร แลเพลงแคน พอดีก็เที่ยงคืนไปแล้ว ลิเก ละคร ต่างก็เลิกแสดง คนบ้านไกลที่ต้องเดินทางกลับบ้านตอนรุ่งสว่างก็ต้องนั่งดูเพลงกันตลอดรุ่งเพราะไม่รู้จะไปไหน นักแสดงกลุ่มดังกล่าวจึงปรึกษากันว่าเพื่อไม่ให้คนดูรู้สึกเบื่อหรือง่วงนอนควรทดลองเปลี่ยนแนวการร้องให้จังหวะเร็วขึ้น และร้องโต้ตอบกันโดยใช้บทเกลียวสาวเป็นแนวการร้องทำจังหวะด้วยฉิ่งและการปรบมือ ไม่ต้องใช้แคน เนื้อร้องเป็นลักษณะชายเกี้ยวหญิง หญิงก็ร้องโต้ตอบเปรียบเปรยผู้ชายเป็นอะไรต่างๆ บางทีก็นำไปเปรียบกับอวัยวะ

การร้องจะใช้การด้นกลอนสดๆ จากปฏิภาณของแต่ละคน พ่อผู้ชายถูกตอบโต้ด้วยกลอนเจ็บๆ ซักโม โห่ขึ้นมา ก็จะร้องตอบโต้ฝ่ายหญิงให้ได้เจ็บอายเอาบ้าง จึงเป็นที่สนุกสนานถูกใจคนดูมาก คนดูซึ้งติดใจ คึ้นรุ่งขึ้นจึงบอกให้ร้อง “แซว” กันอีก ร้องแซวกันไปแซวกันมาตลอดคืนต่อมา ใครๆ ก็เรียกเพลงที่ร้องทำนองลักษณะนี้ว่า “เพลงอีแซว” ซึ่งไม่ทราบว่าเป็นจริงใช้คำว่า “อี” นำหน้า อาจมาจากที่ฝ่ายหญิงร้องแซวฝ่ายชายก่อนก็เป็นไปได้ ต่อๆ มาเนื้อเพลงยิ่งเผ็ดร้อนมากขึ้น เนื้อหามักจะเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือเรื่องในมุ้งของหญิงกับชาย แต่มักจะร้องในเวลาดึกมากๆ พ่อเพลงแม่เพลงที่เก่งๆ จึงต้องใช้โวหารและปฏิภาณไหวพริบในการร้องด้นกลอนออกมาสดๆ มิฉะนั้นอาจแพ้เขาได้ โดยเฉพาะพ่อเพลงระดับพ่อโปรย พ่อเฉลียวและพ่อกร่าย จะมีความเชี่ยวชาญในการด้นกลอนสดเพลงอีแซวได้ดีเป็นพิเศษ ... (ประวิทย์, 2535 อ้างถึงในจิระพันธ์, 2549) ซึ่ง ตอนนั้นก็ยังไม่ได้เล่นเพลงกันเป็นอาชีพ พ่อเพลงแม่เพลงจะนัดกันมาเล่นเพลงเพื่อช่วยงานวัดให้ครึกครื้นมากกว่า เพลง อีแซว ได้พัฒนาเป็นอาชีพอย่างจริงจังในยุคของพ่อไสว วงษ์งาม

พ่อไสวเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่งของชุมชน เพราะถือว่าเป็นผู้บุกเบิกพัฒนาเพลงอีแซวจนเป็นอาชีพของชุมชน พ่อไสวได้หัดเพลงกับป้าที่ชื่อพวง รวมถึงนายเฉลียวและนายหลายด้วย เนื่องจากพ่อไสวเป็นผู้ที่มีความสนใจการเล่นเพลงเป็นอย่างมาก จึงได้พยายามเสาะแสวงหาเนื้อเพลงไว้จำนวนมากและตะเวนเล่นเพลงไปทั่ว ทำให้มีความรู้และประสบการณ์สูงด้านเพลงสามารถร้องเพลงพื้นบ้านได้เกือบทุกชนิดและกลายเป็นพ่อเพลงชื่อดังในเวลาต่อมา จากการที่ได้เดินทางไปเล่นเพลงก็ทำให้ได้รู้จักกับแม่เพลงคนหนึ่งคือ แม่บัวผัน จันทรศรี เป็นแม่เพลงทางอ่างทอง ได้มาพบกันที่บ้านไร่ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านพังมวงมากนัก ปัจจุบันเรียกว่า “ตลาดบ้านไร่”

แม่บัวผันเป็นคนไม่รู้หนังสือแต่มีความเป็นเลิศ และเชี่ยวชาญเพลงเป็นอย่างมากพ่อไสวและแม่บัวผันได้ร่วมเล่นเพลงด้วยกันมาตลอด โดยต่างคนก็มีความสามารถสูงและแลกเปลี่ยนความรู้กันอยู่เรื่อยๆ เพราะทั้งสองได้สะสมเพลงเอาไว้จำนวนมาก ทำให้ต่างคนต่างก็มีความรู้มากยิ่งขึ้น ต่อมาในภายหลังแม่บัวผันจึงตัดสินใจมาอยู่กินกับพ่อไสว

การอยู่กินด้วยกันในระยะแรกๆ ยังไม่ได้มาตั้งหลักปักฐานที่บริเวณชุมชนนี้ แต่ต่อมาไม่นานทั้งคู่ได้ย้ายมาตั้งหลักปักฐานที่บริเวณชุมชนนี้อย่างเป็นทางการ และได้ตั้งคณะเพลงขึ้นรับงานแสดงเพลงเป็นอาชีพ เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2500 ทั้งสองได้รวบรวมลูกศิษย์ลูกหาเพื่อฝึกหัดเพลงเป็นอาชีพจนมีชื่อเสียง มีประชาชนเดินทางมาว่าจ้างไปแสดงอยู่เป็นประจำลูกศิษย์รุ่นแรกๆ ที่ได้ฝึกหัดเพลงให้ได้แก่ นางเฉลียว เสรีจกิจ (ขวัญใจ ศรีประจันต์) นายสุจินต์ ชาวบางงาม (สุจินต์ ศรีประจันต์) นางจ่านง เสรีจกิจ (ขวัญใจ ศรีประจันต์) นางบุญนะ แยม นางอเนก ชาวปลายนา นายแฮม เผือกสุริยา

ครูเพลงทั้งสองได้หล่อหลอมลูกศิษย์เหล่านี้มาตั้งแต่เด็ก ทำให้ต่างก็เป็นผีที่มีความรู้ความสามารถสูงและมีชื่อเสียงในเวลาต่อมา และยังได้ฝึกหัดเพลงให้ลูกหลานต่อมาอีกหลายรุ่นทั้งในและนอกชุมชนที่มาขอฝากตัวเป็นศิษย์ ทำให้ขณะนั้นคณะเพลงอีแซวของพ่อไสวและแม่บัวผันเป็นคณะเดียวในจังหวัดสุพรรณบุรี ที่เวลาไปแสดงไม่จำเป็นต้องไปหาคนอื่น ๆ มาเล่นด้วยเลย เพราะจะใช้ลูกศิษย์ของตนทั้งหมด และเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2510 นางเกลียว เสรีจกิจ หรือขวัญจิต ศรีประจันต์ ได้นำเพลงอีแซวไปเผยแพร่ทางวงดนตรีลูกทุ่ง วิทยุ โทรทัศน์จนประชาชนรู้จักเพลงอีแซวกันอย่างแพร่หลายทั่วประเทศ ระยะเวลาที่ได้ปรับปรุงคำร้องไม่ให้หยาบคายเหมือนช่วงแรกๆ แต่จะมีลักษณะสองแง่สองง่ามพอให้คนทุกระดับสามารถฟังได้อย่างสนุกสนาน เครื่องดนตรีก็ปรับเปลี่ยนไปด้วยมีระมะนา ตะโพนเล็ก ตะโพนมอญ ระนาด ฉิ่ง กรับ เพิ่มจากแบบลิเกละครเข้าไปด้วยราคาที่เคยหากันถูกๆ ก็กลายเป็นหลายหมื่นบาทในปัจจุบัน

ศิลปินเพลงอีแซว มีเอกลักษณ์เฉพาะบุคคล ชำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและศูนย์สังคีตศิลป์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ได้มอบโล่เชิดชูเกียรติศิลปินพื้นบ้าน (สาขาเพลงพื้นบ้านภาคกลาง) ให้กับไสว วงษ์งาม เมื่อปี พ.ศ. 2525 และนางบัวผัน จันทรศรีเมื่อปี พ.ศ. 2526 และในปี พ.ศ. 2533 นางบัวผัน ยังได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ ส่วนผู้ที่เป็นลูกศิษย์ก็ได้รับรางวัลต่างๆ เช่นกัน เช่น นางเกลียว เสรีจกิจ ได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (เพลงพื้นบ้าน-เพลงอีแซว) เมื่อปี พ.ศ. 2539 และนายสุจินต์ ชาวบางงาม ได้รับรางวัลศิลปินดีเด่นของจังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อปี พ.ศ. 2544

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ศิลปะการแสดงเพลงอีแซว ผู้วิจัยได้ดำเนินการผลิตดังนี้

1. ขั้่นวางแผนการ

ผลิตวีดิทัศน์ได้ผลิตในรูปแบบดีวีดี (DVD) เพื่อใช้ในการอนุรักษ์ศิลปะการแสดง ได้ทำการวางแผนโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวีดิทัศน์ และนำข้อมูลที่ได้มากำหนดวัตถุประสงค์ของการผลิต วิธีการนำเสนอ วิธีการถ่ายทำ

2. ขั้่นเตรียมการผลิต

2.1 เขียนบทวีดิทัศน์ในการนำเสนอรูปแบบสารคดี จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบบทวีดิทัศน์ และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปใช้ในการถ่ายทำต่อไป

2.2 ผู้วิจัยติดต่อผู้ให้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ 1) แม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ ในการถ่ายทำวีดิทัศน์ ณ บ้านแม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 2 ครั้ง 2) ติดต่อถ่ายทำอาจารย์เอก นาวิกมูล ณ บ้านพิพิธภัณฑ์ แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร 3) ติดต่ออาจารย์สุนันทา สุนทรประเสริฐ อาจารย์เชี่ยวชาญพิเศษโรงเรียน

สุพรรณภูมิ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี 4) ประสานงานถ่ายทำคณะเพลงอีแซว คณะแม่ขวัญจิต ศรีประจันต์ที่ออกแสดง ณ เทศบาลศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในการทำงานกับบนเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี

3. ขั้นตอนการผลิต

เดินทางไปถ่ายทำตามวันเวลา สถานที่ และบุคคลที่ได้นัดหมายไว้โดยใช้กล้องวิดีโอแบบดิจิทัล และอุปกรณ์ประกอบด้วยขาตั้งกล้องแบบสามทาง (Tripod Camera) ชุดไฟแบบเย็น (Cool Light) ไมโครโฟนแบบไร้สาย (Wireless Microphone) แบตเตอรี่สำรอง การบันทึกเทปวีดิทัศน์บันทึกในโหมดของภาพคมชัดสูง (High Definition) ที่ขนาด 1920 x 1080i ที่อัตราการแสดงภาพ 25 ภาพต่อวินาที การสัมภาษณ์จะใช้ไมโครโฟนชนิด คอนเดนเซอร์ (Condenser Microphone) ไมโครโฟน และไมโครโฟนแบบไร้สายเพื่อคุณภาพที่ดีที่สุดของเสียง ในการถ่ายทำวีดิทัศน์ทุกครั้งจะใช้แสงไฟประดิษฐ์ ชนิดแบบไฟเย็นผสมกับแสงธรรมชาติเพื่อให้ได้แสงที่สวยงาม และภาพเกิดความคมชัดมากที่สุด

4. ขั้นตอนหลังการผลิต

หลังจากได้ถ่ายทำวีดิทัศน์ครบตามจำนวนแหล่งข้อมูลแล้วจะมีวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้

- 4.1 ตรวจสอบคุณภาพของภาพ และเสียง
- 4.2 เลือกคลิปที่ดีและนำเข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์
- 4.3 บันทึกเสียงการบรรยาย
- 4.4 นำเสียงบรรยายเข้าสู่โปรแกรมการตัดต่อ โดยโปรแกรมที่ใช้คือ Final Cut Pro ตัดต่อภาพและเสียงตามบทบรรยายและบทการนำเสนอ
- 4.5 สร้างเทคนิคภาพพิเศษ ใส่เสียงดนตรีประกอบ
- 4.6 ประพันธ์ลงแผ่นชนิด DVD (Digital Video Disc) ความยาว 34.30 นาที
- 4.7 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินและแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

5. ผลการหาคุณภาพการผลิตวีดิทัศน์ศิลปะการแสดงเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี กรณีศึกษาเพลงอีแซว โดยผู้วิจัยนำสื่อวีดิทัศน์ที่พัฒนาเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมิน ผลการประเมินมีดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าความสอดคล้องของรายการคำถาม

รายการประเมิน	ค่าความสอดคล้อง IOC	
1. ด้านเนื้อหา		
1.1 เนื้อหา กับสื่อที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	0.667	นำไปใช้ได้
1.2 การนำเสนอเนื้อหา มีลำดับชัดเจน	0.333	นำไปใช้ได้
1.3 มีรายละเอียดของศิลปะการแสดงเพลงอีแจว	0.667	นำไปใช้ได้
รวมความสอดคล้องของรายการคำถามด้านเนื้อหา	0.556	นำไปใช้ได้
2. ด้านเทคนิคการผลิต		
2.1 ภาพ เสียง มีความชัดเจน	0.667	นำไปใช้ได้
2.2 การจัดองค์ประกอบภาพมีความเหมาะสม	0.667	นำไปใช้ได้
2.3 การจัดวางมุมกล้องมีความเหมาะสม	0.667	นำไปใช้ได้
2.4 รูปแบบ สี ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสม	0.667	นำไปใช้ได้
2.5 ภาพที่ใช้ประกอบการนำเสนอมีความเหมาะสม	0.667	นำไปใช้ได้
2.6 ภาพกราฟิกที่ใช้มีความเหมาะสม	1.000	นำไปใช้ได้
2.7 เสียงบรรยาย เสียงดนตรีประกอบ มีความเหมาะสม	0.667	นำไปใช้ได้
2.8 การลำดับภาพมีความเหมาะสม	0.000	นำไปใช้ได้
2.9 เทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอมีความเหมาะสม	0.667	นำไปใช้ได้
2.10 ความยาวของเวลาในการนำเสนอ มีความเหมาะสม	0.667	นำไปใช้ได้
รวมความสอดคล้องของรายการคำถามด้านเทคนิคการผลิต	0.633	นำไปใช้ได้
3. ด้านวัตถุประสงค์การผลิต		
3.1 สามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้	0.667	นำไปใช้ได้
3.2 วัตถุประสงค์สามารถทำให้ผู้ชมรู้และเข้าใจถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น	0.667	นำไปใช้ได้
3.3 วัตถุประสงค์สามารถทำให้ผู้ชมเข้าถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น	0.667	นำไปใช้ได้
3.4 วัตถุประสงค์สามารถทำให้ผู้ชมซาบซึ้งต่อศิลปะการแสดง	0.667	นำไปใช้ได้
3.5 วัตถุประสงค์ที่ผลิตขึ้นสามารถเป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้	0.667	นำไปใช้ได้
รวมความสอดคล้องของรายการคำถามด้านวัตถุประสงค์การผลิต	0.667	นำไปใช้ได้
รวมความสอดคล้องทุกรายการคำถาม	0.626	นำไปใช้ได้

จากตารางที่ 3 แสดงความสอดคล้องของรายการคำถามกับวัตถุประสงค์ของการผลิตของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงของรายการคำถาม โดยค่าความสอดคล้องของรายการคำถาม IOC รวมเท่ากับ 0.626 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารายการคำถามสามารถนำไปใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือได้

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D	ระดับ
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหา กับสื่อที่เลือกใช้มีความเหมาะสม	4.67	0.58	มาก
1.2 การนำเสนอเนื้อหา มีลำดับชัดเจน	4.33	0.58	มาก
1.3 มีรายละเอียดของศิลปะการแสดงเพลงอีแซว	4.33	0.00	มาก
รวมด้านเนื้อหา	4.50	0.38	มาก
2. ด้านเทคนิคการผลิต			
2.1 ภาพ เสียง มีความชัดเจน	4.67	0.58	มาก
2.2 การจัดองค์ประกอบภาพมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มาก
2.3 การจัดวางมุมกล้องมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มาก
2.4 รูปแบบ สี ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มาก
2.5 ภาพที่ใช้ประกอบการนำเสนอมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มาก
2.6 ภาพกราฟิกที่ใช้มีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
2.7 เสียงบรรยาย เสียงดนตรีประกอบ มีความเหมาะสม	4.67	0.58	มาก
2.8 การลำดับภาพมีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
2.9 เทคนิคที่ใช้ในการนำเสนอมีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
2.10 ความยาวของเวลาในการนำเสนอ มีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
รวมด้านเทคนิคการผลิต	4.53	0.58	มาก
3. ด้านวัตถุประสงค์การผลิต			
3.1 สามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้	4.33	0.58	มาก
3.2 วัตถุประสงค์สามารถทำให้ผู้ชมเข้าถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.67	0.58	มาก
3.3 วัตถุประสงค์สามารถทำให้ผู้ชมซาบซึ้งต่อศิลปะการแสดง	4.33	0.58	มาก
3.4 วัตถุประสงค์ที่ผลิตขึ้นสามารถเป็นช่องทางหนึ่งที่ช่วยอนุรักษ์	4.33	0.58	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3. ด้านวัตถุประสงค์การผลิต			
ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้			
รวมด้านวัตถุประสงค์การผลิต	4.42	0.58	มาก
ผลรวมทุกด้าน	4.49	0.58	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อคุณภาพในการผลิตรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้ 1) คุณภาพด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.58$) 2) คุณภาพด้านเทคนิคการผลิต ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.58$) 3) คุณภาพด้านวัตถุประสงค์การผลิต ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.58$)

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปะการแสดงเพลงอีแซวของจังหวัดสุพรรณบุรี มีขั้นตอนของการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี มีลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกันคือ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยี นิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Sampling Purposive)

2) นำไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach's Alpha ซึ่งได้ค่าเท่ากับ .641

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปะการแสดงเพลงอีแซวของจังหวัดสุพรรณบุรี

รายการความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1. เนื้อหาในสื่อวีดิทัศน์ทำให้ท่านเข้าใจความเป็นมาของเพลงอีแซว	4.17	.70	มาก
2. ศิลปะการแสดงเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรสืบทอดและอนุรักษ์ไว้	4.03	.70	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
3. การอนุรักษ์ศิลปะการแสดง เพลงอีแซว เป็นหน้าที่ของ ทุกๆฝ่าย	3.97	.62	มาก
4. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของไทย	3.93	.64	มาก
5. ศิลปะการแสดงเพลงอีแซว เป็นภูมิปัญญาของจังหวัด สุพรรณบุรีโดยแท้	4.23	.73	มาก
6. พ่อเพลงแม่เพลงเป็นแหล่งของภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยแท้จริง	4.37	.62	มาก
7. การให้การดูแลพ่อเพลง แม่เพลง เป็นช่องทางหนึ่งของการ อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.13	.73	มาก
8. สถานศึกษาเป็นแหล่งที่จะช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิ ปัญญาท้องถิ่นได้	4.17	.65	มาก
9. การปลูกฝังภูมิปัญญาท้องถิ่นควรเริ่มตั้งแต่เยาวชน	4.10	.80	มาก
10. การจัดสภาพแวดล้อมให้กับเยาวชนในการเรียนรู้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นควรเริ่มให้เด็กได้เห็นศิลปะการแสดงนั้นด้วยตนเอง	4.17	.59	มาก
11. การแสดงเพลงอีแซว พ่อเพลง แม่เพลงต้องเป็นผู้ที่มี ปฏิภาณไหวพริบมาก	4.17	.65	มาก
12. ความเป็นมาของเพลงอีแซวเริ่มต้นมาจากเพลงแคนที่ใช้ เครื่องดนตรีประเภทแคนและการปรบมือ	4.23	.73	มาก
13. คำว่า "แซว" น่าจะมาจากการร้องว่ากันทั้งฝ่ายหญิงและ ฝ่ายชายให้เกิดความรู้สึกจินตนาการ	4.00	.70	มาก
14. ปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ยังให้ ความสำคัญของ ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้อย	4.27	.79	มาก
15. หากในอนาคตท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ภูมิ ปัญญาท้องถิ่นท่านจะลงมาดูศิลปะการแสดงทุกประเภท	4.03	.62	มาก
16. การได้รับชมสื่อวีดิทัศน์ศิลปะการแสดง "เพลงอีแซว" ทำ ให้ท่านรู้สึกรัก และห่วงแหนภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย	4.37	.62	มาก
17. การได้รับชมสื่อวีดิทัศน์ศิลปะการแสดง "เพลงอีแซว" ทำ ให้ท่านนึกถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเกิดของตนเอง	4.27	.58	มาก
ผลรวมความคิดเห็น	4.15	0.67	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการอนุรักษ์ศิลปะการแสดง เพลงอีแซวอยู่ในระดับมากทุกรายการ และเมื่อพิจารณาผลรวมของของความคิดเห็นก็อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.67)